

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

HOW THE WEYTS STOLE CHRISTMAS

Colofon

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailleu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Eentje onder de kerstboom dit jaar?

Chef IT

Felix Capon

Redacteurs

Charlotte 'The Doctor the Widow and the Wardrobe' Monbailleu, Collin 'Home Alone' Cardon, Dries 'Requiem for a Dream' Van Dort, Dries 'Harry Potter en de Steen der Wijzen' Blontrock, Felix 'The polar Express' Capon, Helena 'Love Actually' Noppe, Judith Lambert, Keanu 'Mickey's Once Upon A Christmas' Colpaert, Nette 'Holidate' De Schrijver, Odile 'Frozen Fever' De Vos, Pieter 'How the Grinch stole Christmas' Beirens, Pieter-Jan 'Claus' Frees, Sander '101 Dalmatiërs' Muylaert

Medewerkers

Dries 'Mickey's mooiste kerst' Olemans, Yumi 'The Sound of Music' Demeyere

Beeld

Charlotte Monbailleu, Collin Cardon, Ewout 'Die Hard' Vancraeynest, Felix Capon, Helena Noppe, Judith Lambert, Kato 'A Miracle on 34th Street' Vanhaecke, Léon Sobrie, Nette De Schrijver, Odile De Vos, Pieter Beirens, Pieter-Jan Frees

Eindredactie

Collin Cardon, David 'It's a wonderful Life' Michiels, Dries Blontrock, Dries Van Dort, Felix Capon, Hannes 'Nightmare before Christmas' Blockx, Jan Emiel 'Trading Places' Cordeels, Keanu Colpaert, Nathan 'Star Wars Holiday Special' Laroy, Pieter Beirens, Pieter-Jan Frees, Rex 'The Muppet Christmas Carol' Verdonck

Cover

Pieter Beirens (beeld)
Jan Emiel Cordeels (concept)

Sint-Rikolaas

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

Wat een geluk: de lesactiviteiten van de UGent mogen grotendeels nog plaatsvinden. Voor de rest mag er dan misschien bijna niks meer, maar uw leerstof zal u, op veilige afstand van enige vorm van menselijke interactie en voorzien van een heerlijk comfortabel mondkapje, in alle rust kunnen absorberen. Toch behoren we tot de gelukkigen; aan sommige hogeronderwijsinstellingen is het onderwijs volledig online gegaan. Voorgaande zin werd geschreven op 1 december en is bijgevolg onder voorbehoud. Je weet immers nooit welke sinterklaasdeutjes de rector

door onze schouw zal jagen. Houd uw mailbox op 6 december om drie uur 's nachts nauwlettend in de gaten, want wie weet komt er wel een berichtje van **Sint-Rikolaas** met een grote strik er rond binnengefladderd.

Wat er enkele weken later in uw schoentje zal zitten, zal u echter nog meer verheugen. De blokperiode en bijbehorende examens komen er namelijk aan. Die sturen iedereen gedwongen in quarantaine. Om te ga-

randeren dat u die periode niet écht al blokkend moet doorbrengen – stel u voor –, voorzien we in dit boekje een breed gamma aan spelletjes om u bezig te houden.

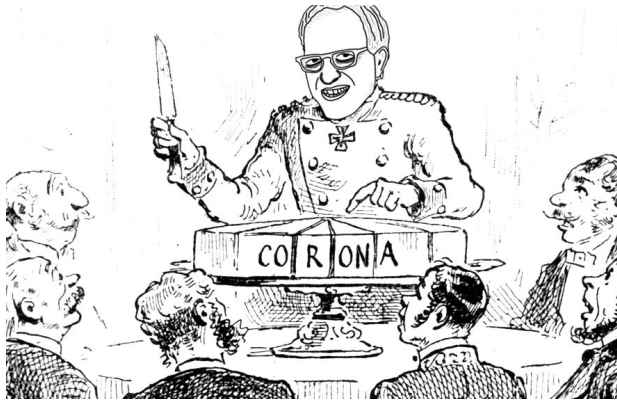
En mocht u op een bepaald moment toch een schuldgevoel voelen opsteken omdat u eigenlijk met veel serieuzere zaken bezig hoort te zijn, dan hebben we ook serieuze artikels in petto. Lees in dit magazine waarom u zich gelukkig mag prijzen dat u geen geneeskunde studeert. Of, als u geneeskunde studeert, ontdek dan wat er u zoal te wachten staat in de

master. Verder zijn de vakbonden niet zo blij en onderzoeken we welke Pokémon in staat zijn om een oorlogsmisdad te plegen. Tot slot onthullen we exclusief de eerste Comac-actie die effectief iets heeft uitgehaald.

Geniet van de blok en de examens! Hopelijk tot in het tweede semester, als de virusgoden het toestaan – én als uw resultaten niet zodanig slecht zijn dat u niet meer terug durft te keren. In dat geval: veel plezier aan de HOGENT!

“
**Houd uw mailbox
op 6 december om
drie uur 's nachts
nauwlettend
in de gaten**

Onderwijs

Studentenevenementen & Dagelijkse Restokost 4.

Best of: blokken 5.

De lijdende leider 7.

Stages bij de geneeskunde 8.

The Schamper Times 11.

Sociaal conflict dreigt aan de UGent 12.

Spelletjes! 14.

Middenpagina 20.

Wetenschap

22. Wetenschapskort

23. Wikipedia: vriend of vijand?

24. Apocalypse Nu of Later?

26. Welke Pokémon kunnen geen oorlogsmisdaad plegen?

27. Kafka en sexy standbeelden

28. FUTUREproef-award: Duurzaam onderzoek in de lift

Cultuur

Recensie: Spider-Man: Miles Morales 30.

Good vibes only 31.

'Ik ben niet' 32.

"Ik heb aan mijn vrienden gevraagd mijn gsm af te nemen" 34.

Ode aan de praktische jas 35.

Photodump 36.

Satire

38. Comac-actie bereikt iets

39. De Strip & Studio 100: zeer divers

DOOR KATO VANHAECKE

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR PIETER BEIRENS

Een klein overzicht van al het moois dat de studentenverenigingen van de UGent ons de komende twee weken te bieden hebben:

December

	11:00 Blandinia kerstmarkt Kring Moraal en Filosofie <i>Blandijn, Japanse Tuin</i>	15:00 Wintermarkt de Wetenschappen StuW <i>Studententuin</i>	19:00 Spaghetti- en spelletjesavond Veto Gent <i>Therminal</i>	19:00 Tentoonstelling Atelier Modelstudies <i>Schildersatelier, Home Fabiola</i>
MAANDAG 6	DINSDAG 7	WOENSDAG 8	DONDERDAG 9	VRIJDAG 10
20:00 Dansles modern Gentse Universitaire Dansclub <i>Schoonmeersen, sporthal Hogent, Ritmiekzaal 2</i>	19:00 Europees Jaaroverzicht Minos <i>De Vooruit</i>		21:00 Gegoochel op de wintermarkt Ylusiona <i>wintermarkt Gent</i>	
MAANDAG 13	DINSDAG 14	WOENSDAG 15	DONDERDAG 16	VRIJDAG 17

dagelijkse restokost

Op vele manieren is het werk van een recensent gemakkelijk. We riske- ren vrij weinig en kunnen een positie genieten boven zij die hun werk aan ons voorschotelen. Dit gebrek aan risico is vooral opvallend bij de lasagne van gegrilde groenten van studentenrestaurant De Brug: het is een kwalitatief vegetarisch gerecht waarvoor je slechts 3,80 euro be- taalt. Het heeft een enorme 'what you see is what you get'-waarde. Het is immers mogelijk elk ingrediënt individueel te onderscheiden: je ziet de pasta, de groentjes, de saus ... En toch: de smaak is meer dan de som van die ingrediënten. De goed uitgebalanceerde kruidenmix en knapperige korst doet de proever bijna onmiddellijk vergeten dat je net in een rij van een grootkeuken hebt moeten staan om deze scho- tel te ontvangen. Aangezien kookkunsten zelden perfectie bekomen, hebben we twee minpunten moeten vaststellen. Omdat het een cen- traal onderdeel van de lasagne is, verstoort de ietwat bloemige smaak van de bechamelsaus om de zoveel happen het idealistische beeld van *fine dining* waarvan je je nog maar recent had overtuigd. Een tweede minpunt is het feit dat niet elk stuk lasagne gelijkwaardig is. Waar de groenten en pasta bij de ene goed gaar zijn, moet de andere al wat meer moeite doen om het gerecht gekauwd te krijgen.

DOOR PIETER BEIRENS
BEELD DOOR EWOUT VANCRAEYNST

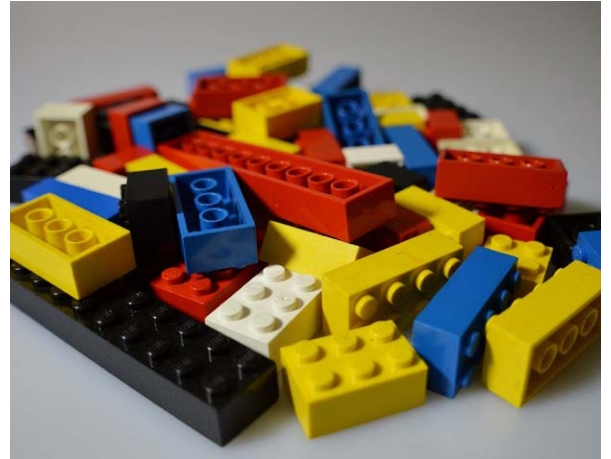

LASAGNE VAN GEGRILDE GROENTEN

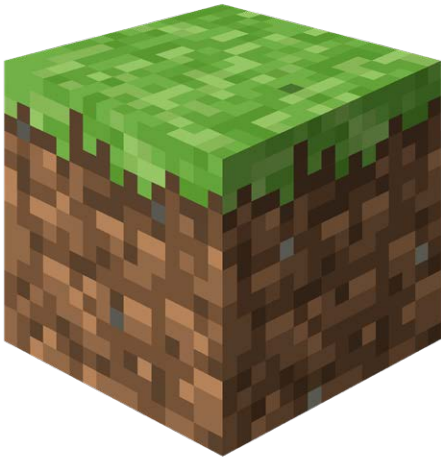

LEGOBLOK

Het nostalgische sentiment dat gepaard gaat met Lego is voor sommigen een trigger. Begin over bepaalde Legosets uit hun jeugd, destijds nog niet noodzakelijk verdorven door de vloek van onbetaalbaarheid, en je kan je aan een zondvloed aan nostalgie verwachten. Lego 'Star Wars', Lego 'Harry Potter' en Lego 'City' zijn enkele van de thema's die onze jonge levensjaren vulden met uren bouwplezier. Niets is mooier dan het hemels simplisme van een Legoblok. Naast lauwe Carlsberg overigens de nationale trots van Denemarken. Zo kan het, onder andere, mensen samenbrengen via het gedeelde trauma van ooit blootvoets op zo'n blokje gestaan te hebben en is het nog altijd het summum van de architecturale kennis.

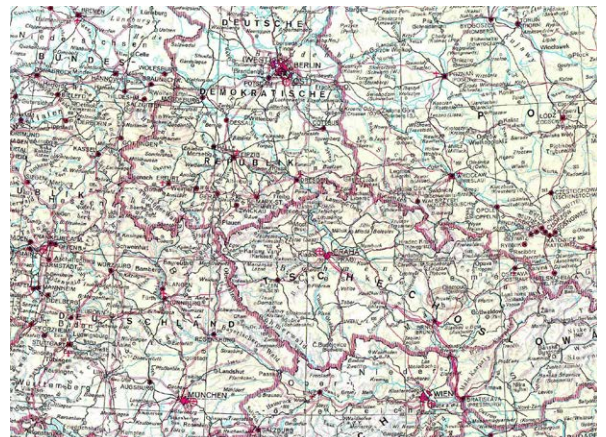
MINECRAFT BLOCK

In een iets moderner verband dan Lego vindt men de blokken van Minecraft. In plaats van een eigen wereld te verzinnen, biedt dit spel je voor een kleine prijs een escapistische droom waarin je uren-, dagen- of wekenlang kan doen alsof opdrachten pas een week voor de deadline gemaakt moeten worden. Als je een richting als geologie of landbouwkunde studeert, kan je door tunnels te graven en zaadjes te planten jezelf er ook van proberen overtuigen dat het een vorm van zelfstudie is. Minecraft biedt een virtueel paradijs van enkel blokken waarmee je de dodelijke studieblok volledig kan overspoelen. Bouw jezelf een thuis of bouw een boot en vaar ermee weg. In Minecraft is alles mogelijk en niets verplicht.

HET OOSTBLOK

Wanneer we nostalgie naar boven brengen, hoeft dat niet noodzakelijk onze eigen nostalgie te zijn. Waan je eens in de leefwereld van je ouders die iedere dag moesten vrezen voor een verrassingsaanval vanuit het Oostblok. Of het nu om dezelfde kleine, blokvormige auto's gaat, of om een bureaucratische rompslomp waar zelfs de Universiteit Gent niet aan kan tippen: het Oostblok had het eigenlijk allemaal. Het was ook niet allemaal saai en grijs. Ten oosten van het IJzeren Gordijn had men ook enkele leuke dingen: bijvoorbeeld belachelijk lange landsnamen zoals de 'Tsjecho-Slowaakse Socialistische Republiek' en coole piratenzenders die de bevrijding van het Sovjetbewind predikten.

Vul mij op.

Schamper zoekt schrijvers, fotografen,
tekenaars, grafisch ontwerpers en ICT'ers!

Check onze facebookpagina!

De lijdende leider

“Elke goede leider haat zijn job met een passie”

DOOR PIETER-JAN FREES

Mensen zijn schapen. Meer woorden moet je er niet aan vuilmaken. Zet vijf mensen in een kamer, vraag ze om een lamp in te draaien en meteen bekom je, ongeacht de eenvoud van de opdracht, een hiërarchie.

De obsessie die universiteiten hebben met groepswerken begrijp ik niet. Bij elk groeps-werk krijg je steeds opnieuw een hiërarchie van mensen waarbij sommigen veel en anderen weinig werk verrichten, net als mensen die er niet tevreden mee zijn. Mensen zoals ik. Als de zoon van een verkoper was ik altijd extravert. Maar deze *soft skill* heeft me niets opgeleverd. Ik was zo dom om in het groepswerk het woord te nemen en meteen werd ik aanzien als goede leider. Laat me even zeggen: elke goede leider haat zijn job met een passie.

Dat is het verschil tussen een leider en de baas. Ik wil niemand commanderen. Met deze positie ben ik in een persoonlijke hel beland waar ik constant een groep moet voortrekken, terwijl ik zelf een even groot kiekeben. Het ergste van al: ik ben er redelijk goed in, dat leidinggedoe. Wonder boven wonder boeken we resultaat. Dus de volgende keer word ik wéér de leider en moet ik wéér achter iedereen hun veren zitten en zijn er natuurlijk ook weer mensen die daarmee niet blij zullen zijn. Alsjeblieft, laat mij eens op de achterbank zitten.

Het komt mijn oren uit, al dat halve werk en getreuzel, al dat driemaal navragen of iedereen akkoord gaat, handjes opsteken en nog eens

naar mij kijken. “Is het goedgekeurd, meneer?” Laat me even kijken. We zitten met drie in de kamer. Een andere persoon stelde het voor en jij vraagt het mij. We leven in een democratie, dus wat nu? Ik zit al een half jaar vooraan op de tandem en mijn gat begint pijn te doen.

Het is eenzaam aan de top.

De leider moet altijd in contact staan met iedereen, maar is geen deel van het peloton.

Wat je niet goedkeurt, mag je bovendien zelf doen, anders is het nog jouw schuld. De eerste taak die ik mijn lijdende collega-leiders zou aanraden, is taken uitbesteden. Een vicevoorzitter is de meest cruciale rol. Het is een buffer, een manusje-van-alles. Daarnaast heb je

een assistent voor de administratie nodig, opdat die niet helemaal op jouw schouders valt.

“Je doet dat goed, ik ben blij dat ik het niet ben.”

Wel, ik ben niet blij dat ik het wel ben. Als ik ooit voorzitter word, dan was het van moeten. Na drie jaar bij *Schamper* ben ik met al mijn anciënniteit veel liever de achterbankchauffeur met de grote mond in de redactie. Daar ben ik pas echt goed in: de grootste koppijn van de leider zijn.

“

Als ik ooit voorzitter word, dan was het van moeten.

Stages bij de geneeskunde: een weinig transparante chaos

DOOR DRIES BLONTROCK & DRIES OLEMANS

Stages voor geneeskundestudenten: het is een wagenwijd open deur intrappen te zeggen dat ze een reputatie hebben. Schijnbaar eindeloze werkdagen, een helse administratie en alle rotklusjes moeten doen, de clichés zijn bekend. Maar wat is ervan aan?

Wat alvast zeker is: studenten staan niet te trappelen om hun ervaringen te delen. Vrijwel iedereen die een minder dan ideale ervaring achter de rug heeft, wilde slechts zover gaan om dat te bevestigen, maar weigerde *on the record* te gaan als getuige. De studenten die dat wel deden, wensten anoniem te blijven uit voorzichtigheid voor de reacties die er vanuit de faculteit op zouden kunnen volgen.

EEN EINDELOZE STAPEL STAGES

Ten eerste is het belangrijk te begrijpen hoe stages werken voor studenten geneeskunde. In tegenstelling tot andere richtingen doorlopen zij er niet één, maar voeren ze er tijdens de hele opleiding in totaal maar liefst 19 uit. Twee daarvan zijn stages van enkele dagen tijdens de bachelor, en vier zijn stages van telkens drie halve dagen in het eerste masterjaar. Het zwaartepunt van de stages in de opleiding ligt dus in de laatste twee masterjaren. In het tweede semester van het tweede masterjaar en het eerste van het derde, van januari tot december, moeten de studenten geneeskunde tien stages lopen. Die stages duren aan de UGent elk vier weken, maar dat varieert per universiteit. Aan de KU Leuven, bijvoorbeeld, duurt iedere stage zes weken. Daar komen in het allerlaatste semester van de basisopleiding – voor de specialisa-

tie dus – nog eens drie stages van vijf weken bovenop, meestal al met het oog op de specialisatierichting. Om het met een geijkte academische uitdrukking te stellen: dat is serieus de moeite.

“

“Soms mag je blij zijn als je aan een bureau kan zitten” – student geneeskunde

De ergernissen die studenten hebben, lijken vooral betrekking te hebben op de tien stages gespreid over een kalenderjaar en de laatste vijf stages van de basisopleiding geneeskunde. Van die tien stages liggen er acht al op voorhand vast, en mogen de studenten er voor twee zelf kiezen waar ze die lopen. De faculteit zelf beschrijft ze als een kans om “in contact te komen met het reële werkveld van de arts en de overgang van observeren naar het zelfstandig functioneren te maken”. Dat gebeurt meestal in een Vlaams, Brussels of Nederlands ziekenhuis.

ADMINISTRATIEVE ROMPSLOMP

Waar je belandt, is heel bepalend voor je stage-ervaring, vertelt een student. “De werkdruk verschilt van stage tot stage. Gemiddeld ge-

zien zijn het zware uren, maar aan de andere kant: als je arts wordt, krijg je ook wel dergelijke werkuren te verduren. Ik heb stages gekend waarbij ik shiften van twaalf uur draaide, wat redelijk veel is als je dat niet gewoon bent. Ik heb zulke stages gehad, waarbij de uren extreem slecht waren. Maar evengoed stages die echt veel draaglijker waren, omdat ik dacht van ‘oké, als ik dit later kan doen, ga ik blij zijn.’” Een andere student bevestigt dat: “De werklast ligt vrij hoog. Uiteraard verschilt de werkdruk van stage tot stage. Tijdens de stage psychiatrie liepen de dagen meestal van 8u30 tot 17u, wat zeer relaxed is. Het andere extreem was dan weer de stage orthopedie waar de dagen vaak van 8u ‘s morgens tot 21u ‘s avonds duurden. Tijdens sommige stages heb je dan nog wachtdiensten die in het weekend kunnen vallen, en dan haat je toch even je leven, zeker omdat je niet betaald wordt (*lacht*).”

Tijdens die stages is er dan nog een extra element dat voor werkdruk zorgt: de patiëntencasus, een soort korte paper waarin de student een patiënt analyseert. De klacht van de patiënt wordt genoteerd, er worden een aantal mogelijke diagnoses gesteld en er wordt een therapie voorgeschreven. De eerste drie of vier casussen zijn best leerrijk, klinkt het, maar “daarna

ben je het natuurlijk kotsbeu. Dat neemt gewoon veel tijd in beslag. Dat is ambetant. Voor volgend jaar is het systeem ook veranderd. De casussen worden moeilijker en studenten zullen er nog meer tijd in moeten steken.”

Wat studenten tijdens hun stage precies moeten doen, verschilt ook iedere keer. Bij de ene stagebegeleider mag je actief meehelpen en bij de andere ben je een veredeld meubelstuk dat toevallig in de ruimte staat. Een student getuigt: “Soms krijg je gewoon een stoel en mag je blij zijn als je aan een bureau kan zitten. Dan zit je daar gewoon niets te doen.” Een andere student stemt in: “Het is handig als je een stagiair hebt voor administratief werk. Iemand moet het tenslotte doen, maar het blijft stom als je dat iedere week opnieuw voorgeschoteld krijgt.” Er zijn gelukkig ook stages waar studenten wel verantwoordelijkheid krijgen. Die worden dan ook als veel leerrijker ervaren: “Die zijn uiteraard veel leuker, en je leert er ook veel meer bij.”

AAN HUN LOT OVERGELATEN

Veel studenten weten bovendien niet van welk hout pijlen te maken tijdens de eerste dagen van hun stage. “Wij worden wel wat aan ons lot overgelaten. Als je nog nooit een stage gehad hebt, weet je totaal niet wat het is, tenzij je iemand in de familie hebt die geneeskunde heeft gedaan.” De Universiteit Gent wordt niet gespaard in de kritiek: “Ik heb echt het gevoel dat wij nul komma nul bege-

leid worden door de UGent.” De universiteit wordt verweten niet genoeg begeleiding te voorzien die studenten voorbereidt op wat er tijdens de stages op hen afkomt. Studenten zouden vooraf geen

“

“Ik heb echt het gevoel dat wij nul komma nul begeleid worden door de UGent” – student geneeskunde

idee hebben hoe de stages eruitzien en waaraan ze zich kunnen verwachten. Ook enkele richtlijnen die uitleggen hoe ze zich moeten gedragen en welke houding al dan niet gepast is, zouden geapprecieerd worden.

Zo bestaat er bijvoorbeeld onduidelijkheid over het uur waarop stagiairs naar huis mogen vertrekken. Als je ergens om 18u mag stoppen met werken, denken veel studen-

ten dat ze moeten verder werken om een streepje voor te kunnen krijgen. “Je denkt: ‘Ik moet het doen, want zo kan ik betere punten krijgen en meer bijleren’, maar uiteindelijk is het slecht voor je op de lange termijn, en dat is iets wat je nooit hebt geleerd aan de universiteit”, vertelt een student. “Het is handig om om 18u naar huis te gaan, dan kun je je batterijen weer opladen. Doe je dat niet, dan loopt je batterij leeg, maar je beseft dat te laat.”

ARBITRAIRE PUNTEN

Wie hoge punten wilt halen, staat overigens vaak voor een lastige opdracht. “Onze punten per stage worden niet gedeeld,” klinkt het, “maar de trend is dat je 15 of 16 op 20 krijgt. Dat is een zeer arbitrair getal. Er zijn veel stages waar de arts die je punten geeft, er nooit bij staat en jou nooit heeft gezien. Dan vraag ik me af hoe die punten kan geven.” Een andere student vertelt dan weer: “Die scores worden zeer subjectief gegeven. Er zijn echt gewoon geen objectieve parameters die worden meegenomen in

je beoordeling. Het gebeurt af en toe dat er met de natte vinger beoordeeld wordt, dat klopt.”

Een ander heikel punt betreft de kosten die studenten vaak moeten maken om hun stage te kunnen lopen. Heel wat ziekenhuizen voorzien geen vergoeding voor vervoer of eten voor stagiaires. “Vaak zorgen we er als stagiair voor dat de artsen en assistenten minder werk hebben”, zegt een student, en daar zou op zijn minst gratis parking en eventueel gratis eten tegenover mogen staan. Ook een kilometervergoeding wordt aangehaald als mogelijke manier om verre stages financieel draaglijker te maken. Anderzijds wordt ook benadrukt dat de stages zeker leerrijk zijn en de opgedane ervaring waardevol is.

De stageverantwoordelijken van de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen werden gecontacteerd voor een reactie. Die kan u in het bijgevoegde kaderstuk lezen.

Reactie faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen

De tien seniorstages starten in het tweede semester van master 2 en vormen voor veel studenten een nieuwe uitdaging. Tijdens de stages wordt een grote stap gezet van sterk begeleid leren naar zelfsturend leren en actief leren in een werkomgeving. Dit vraagt een hele aanpassing. Het is niet zo dat studenten hier niet op worden voorbereid. Studenten worden gedurende de hele basisopleiding die voorafgaat aan de stages hierop voorbereid. Daarnaast worden de seniorstages ingeleid door een informatiesessie en staan alle mentorsessies in master 2 in het teken van stages. Tijdens deze mentorsessies kunnen studenten in hun vaste mentorgroep van tien à vijftien studenten met hun mentor stage-ervaringen uitwisselen, wat zeer interessant is als voorbereiding op volgende stages.

Om stages uniform te evalueren, gebruiken alle stagementoren hetzelfde evaluatieformulier waarop elke stagiair telkens op verschillende criteria (CanMEDS-rollen) beoordeeld wordt. Zij doen dit op een correcte en consistente wijze, waarbij de stagementor de stagebegeleiders bevraagt als hij de student niet zelf de hele stage kon opvolgen.

Uiteraard zijn er steeds verbeterpunten. Daarom vragen we onze studenten om na elke stage een evaluatie van de stageplaats in te vullen zodat we waar nodig kunnen bijsturen.

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 6 DECEMBER 2021, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 627 • door Sander Muylaert

Sint en Piet zijn terug naar Spanje. Maar niet getreurd, de studentenvertegenwoordigers zijn wel in Gent gebleven. Zij hebben ook cadeautjes bij voor de studenten: studieplaatsen, agenda's en diploma's.

CADEAU 1: STUDIEPLAATSEN

Dit jaar kan je naar goede gewoonte studeren op talrijke studieplaatsen in Gent. Je kan er een babbeltje slaan met medestudenten en jezelf troosten met hun miserie. De blok overkomt iedereen: rondom jou zitten allemaal studenten te zwoegen achter hun schoolboeken. De geur van koffie, energiedrank en angstzweet brengt je onmiddellijk in de examensfeer. Dit vrolijke uitje tijdens de blok is het eerste cadeau van de studentenvertegenwoordigers. Wees op tijd, want de studieplaatsen zijn snel bezet. Wil je je plaats op dit gezellig onderonsje veiligstellen? Wel, rep je dan naar studieplekken@gentsestudentenraad.be en meld je aan als vrijwilliger. Als vrijwilliger open je de studieplaatsen en zet je alles piekfijn in orde voor je medestudenten. Je heb gegarandeerd een studieplaats en je laat je goed hart zien. Iemand moet die sukkelars toch helpen?

CADEAU 2: AGENDA'S

De studentenvertegenwoordigers hebben nog meer cadeautjes bij. Volgend jaar worden alle brave studenten beloond met een nieuwe kalender op Oasis. De Universiteit Gent verwent de studenten dit jaar. De kalenders krijgen een nieuw jasje en extra functies. Vicevoorzitter **Thali-ta De Cuyper** vertelt euforisch: "Het wordt een metamorfose. Studenten kunnen met de nieuwe kalender simulaties maken van hun curriculum. Het is een soort glazen bol: hocus pocus en je ziet wat je volgend academiejaar te wachten staat." De glazen bol van de GSR voorspelt echter nog geen slaagcijfers of romances die je te beurt zullen vallen. Het is ook nog gissen of de glazen bol krachtig genoeg zal zijn om het wispelturig curriculum van de educatieve masters te vatten. "Studentenvertegenwoordigers kunnen veel, maar niet alles", besluit De Cuyper.

CADEAU 3: DIPLOMA'S

De **Gentse Studentenraad** doktert samen met de UGent een nieuw beloningssysteem uit. Met dit systeem hopen ze het sociaal engagement bij studenten aan te wakkeren. Studenten die naast hun studie de tijd vinden om zich met 'serieuze dingen' bezig te houden worden beloond. Ze krijgen een bewijs van engagement, een soort extra kwaliteitslabel op hun diploma. De burn-out die je uitpuilende agenda met zich meebrengt, is op eigen risico. De Gentse Studentenraad laat verstaan dat oververmoeide studenten terecht kunnen bij 'Epi-one', een nieuwe chatlijn van de GSR voor en door studenten. Wie kampt met (mentale) problemen kan er terecht voor een vertrouwelijke babbel. Studenten die hun zuipbeker willen laten erkennen, kunnen dan weer terecht op Hoveniersberg 24: beter bekend als 'De Thermanal'. De thuishaven van de Gentse Studentenraad.

Sociaal conflict dreigt aan de UGent

DOOR DRIES BLONTROCK // BEELD DOOR PIETER BEIRENS

De onderhandelingen omtrent een telewerkvergoeding tussen vakbonden en het universiteitsbestuur lijken een aanhoudende sluimerende wrevel tussen de beide partijen bloot te leggen. “Zo gaat men echt naar een sociaal conflict.”

Niet alleen studenten hebben in het afgelopen anderhalf jaar kennisgemaakt met de vreugde van het thuiswerken: ook het personeel van de Universiteit Gent werd door de omstandigheden er vaak toe gedwongen binnen de vertrouwde vier muren hun boterham te verdienen. Sinds het laatste overlegcomité is telewerk zelfs weer verplicht, op één dag per week na. Omdat thuiswerk ook voor werknemers niet gratis is, voorziet de Vlaamse overheid de mogelijkheid tot een maandelijks internet- en connectiviteitsvergoeding van € 20 voor haar contractuelen. Een merendeel van het UGent-personeel valt onder die noemer.

DE STARTPOSITIES

Die € 20 is ook het bedrag dat de UGent maandelijks aan haar thuiswerkende personeel overmaakte, los van de vergoeding die de overheid nu voorziet. Als de universiteit dat bedrag op hetzelfde niveau houdt, betekent dat in essentie dat ze zelf geen middelen meer moet investeren in de vergoeding, die dan volledig door de overheid gedragen wordt. Dat is dan ook de startpositie van het universiteitsbestuur, die niet bepaald op veel bijval kon rekenen tijdens het sociaal overleg. De drie vakbonden, ACOD, ACV en VSOA, lieten hun ongenoe-gen blijken en zullen aandringen op een verhoging van dat bedrag.

Dinsdag 30 november vond er in het personeelsonderhandelingscomité (POC), voorgezeten door de rector, overleg plaats tussen de universiteit en de vakorganisaties die, onder andere, over het heikele thema van die telewerkvergoedingen onderhandelden. Dat is lang niet het enige thema dat die dag besproken werd, maar het is wellicht hetgene dat de gemoederen het meest verhitte.

“
**Vakbonden schatten
dat de voorziene
€ 20 ruim onvoldoende
is om alle kosten
te dekken**

Het standpunt waarmee de socialistische vakbond ACOD aan de onderhandelingen begon, was duidelijk. **Tim Joosen**, afgevaardigde voor ACOD en vertegenwoordiger van het Administratief en Technisch Personeel (ATP) in de Raad van Bestuur (RvB), legt uit: “Telewerk brengt heel wat kosten met zich mee. Zaken zoals elektriciteit en verwarming worden gewoonlijk door de UGent betaald, maar thuis moet je dat zelf regelen. Iedereen weet bovendien in welke mate de gas- en elektriciteitsprijzen geste-

gen zijn de laatste tijd. Daarnaast zijn er nog zaken zoals computerschermen, toetsenborden en bureaus waarin de UGent heel weinig voorzien heeft.”

HET BETERE REKENWERK

De vakbonden schatten in dat het voorziene bedrag van € 20 ruim onvoldoende is om alle kosten te dekken. “Wij vonden € 50 een redelijk bedrag. Dat zal waarschijnlijk voor een groot aantal mensen de reële kosten niet volledig dekken, maar het zal toch een serieus deel van de financiële last aftoppen.” Het probleem zit volgens Joosen vooral bij de personeelsleden uit de lagere inkomensklasse: “Wij hebben tijdens de coronaperiode veel mensen over de vloer gekregen die ons meldden dat zij echt moeilijkheden hebben om alles betaald te krijgen. Mensen die zeggen: ‘ik moet telewerken, maar ik kan dat geld daar niet zomaar leggen’ is niet uitzonderlijk.”

€ 50 is ook het bedrag dat de Vrije Universiteit Brussel maandelijks uitkeert aan haar werknemers als thuiswerkvergoeding, bij de KU Leuven ontvangt het personeel elke maand een som van € 35. Daar wordt nu overwogen om de € 20 van de Vlaamse overheid in die som te verrekenen. Joosen zegt ook open te staan voor een dergelijke constructie: “Wij vragen

niet zozeer de € 50 bovenop de € 20, maar wel een eindbedrag van € 50, ongeacht hoe dat wordt samengesteld.”

EEN TWEEDE PROBLEEM

Een tweede heet hangijzer betreft de vergoeding voor mensen die aan de UGent werken, maar niet rechtstreeks door de universiteit tewerkgesteld worden. Volgens de vakbonden gaat het om ongeveer 2000 à 3000 personen die op die manier voltijds aan de universiteit werken. Het gaat dan over geoutsourcet personeel, zoals poetspersoneel van ISS, maar evengoed onderzoekers die betaald worden door het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO). Dat is een Vlaamse overheidsorganisatie die wetenschappelijk onderzoek ondersteunt, en zo ongeveer 1000 onderzoekers aan de UGent betaalt.

Omdat zij geen directe UGent-werknemers zijn, ontvingen ze ook de telewerkvergoeding niet, en dat is een doorn in het oog voor de

vakbonden. “Die mensen krijgen in het huidige voorstel eigenlijk niets, ondanks dat het wel kan. Het is zelfs zo dat het FWO expliciet zulke vergoedingen toestaat”, oppert Joosen. Hij voegt nog toe dat de

“

“FWO’ers krijgen in het huidige voorstel eigenlijk niets”

– Tim Joosen

universiteit het FWO ook zelf kan vragen om die vergoedingen te betalen. “De universiteit heeft besloten om dat niet te doen. Zij wil de daar niet van weten.”

WREVEL

De UGent wenste voor de onderhandelingen niet te communiceren over de kwestie om de sereniteit tijdens het overleg te bewaren. De onderhandelingen op 30 november zijn vastgelopen, wat betekent dat de Raad van Bestuur nu

zal moeten oordelen over het hele pakket aan voorstellen, niet alleen over de punten waarover nog getwist werd. Die RvB staat gepland voor 10 december. Tim Joosen reageert alvast teleurgesteld: “De rector schuift het sociaal overleg volledig opzij. Er is geen enkel engagement gekomen vanuit het management, geen coronapremie, en men wil zelfs onze voorstellen rond de financiering niet bekijken. De houding van de rector begint echt een probleem te worden.” Volgens de ACOD-vertegenwoordiger betreft het ook geen alleenstaand geval. “Er is de voorbije maanden een systematische achteruitgang bij het bestuur, waarbij men geen echte onderhandelingen meer wil voeren. Men deelt gewoon mee wat men wil doen, alle voorstellen vanuit de vakbonden worden genegeerd. En als er geen akkoord komt, gaat men gewoon zonder akkoord naar de RvB. Dit is nu het trieste hoogtepunt van die evolutie. Het is ongezien, zo gaat men echt naar een sociaal conflict.”

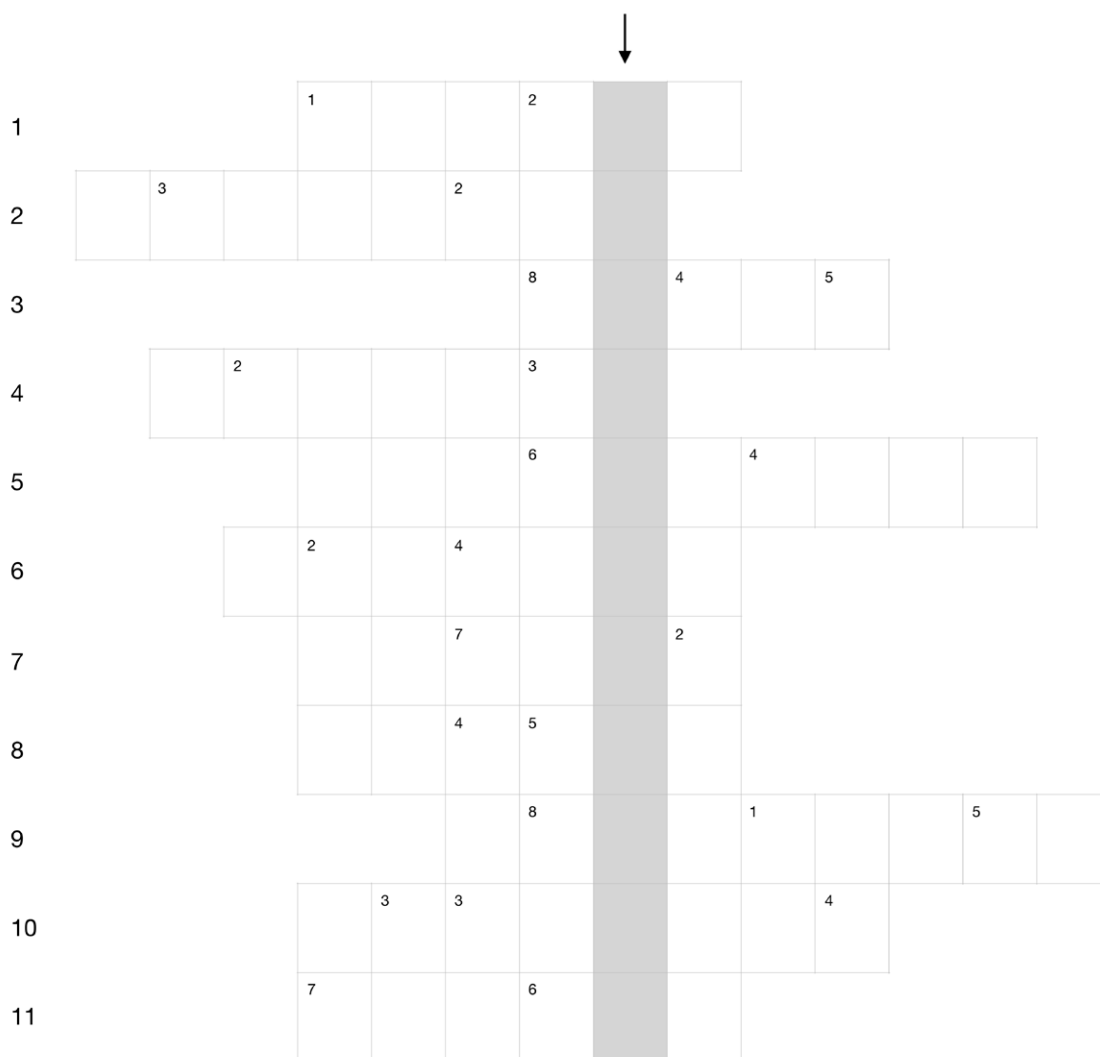

PUZZELPAGINA!

DOOR JUDITH LAMBERT, NETTE DE SCHRIJVER, PIETER-JAN FREES & DRIES VAN DORT

NETTES CRYPTO

Zorg maar dat uw hersenen geolied zijn want het is niet om mee te lachen. Hieronder vindt u negen cryptische omschrijvingen die uw brein doen rammelen. De nummers in de vakjes komen overeen met een letter en in de grijze vakjes vormt zich eveneens een woord. De oplossing kan u op onze website vinden.

1. Mooie Franse vulkaanstroom
2. Mannelijk Engels geslachtsdeel met een aanhangsel
3. Insect plus
4. Twijgje met een hoodie
5. Het creëren van de aarde in de verleden tijd met teller en noemer
6. Proper kapsel
7. De eerste binnenruimte
8. De holte in de muur is niet dichtbij
9. Meubel in de hal
10. Niet na de ingang
11. Ongezond vogeltje

6	4			3				7
5		1		7		9		
							1	
		4	9		8		6	
	8				3		2	
			4					
4			1	5	7		3	
2		8	3				4	
7	5						9	6

MAKKELIJK

		7				3		2
2	8				5		1	
			8		1	4		
	1			9	6			8
7	6		5				4	9
			1		3			
8		1		6				
			7				6	3

MOEILIJK

ZOEK DE 7 VERSCHILLEN

HERRY CHRISTMAS

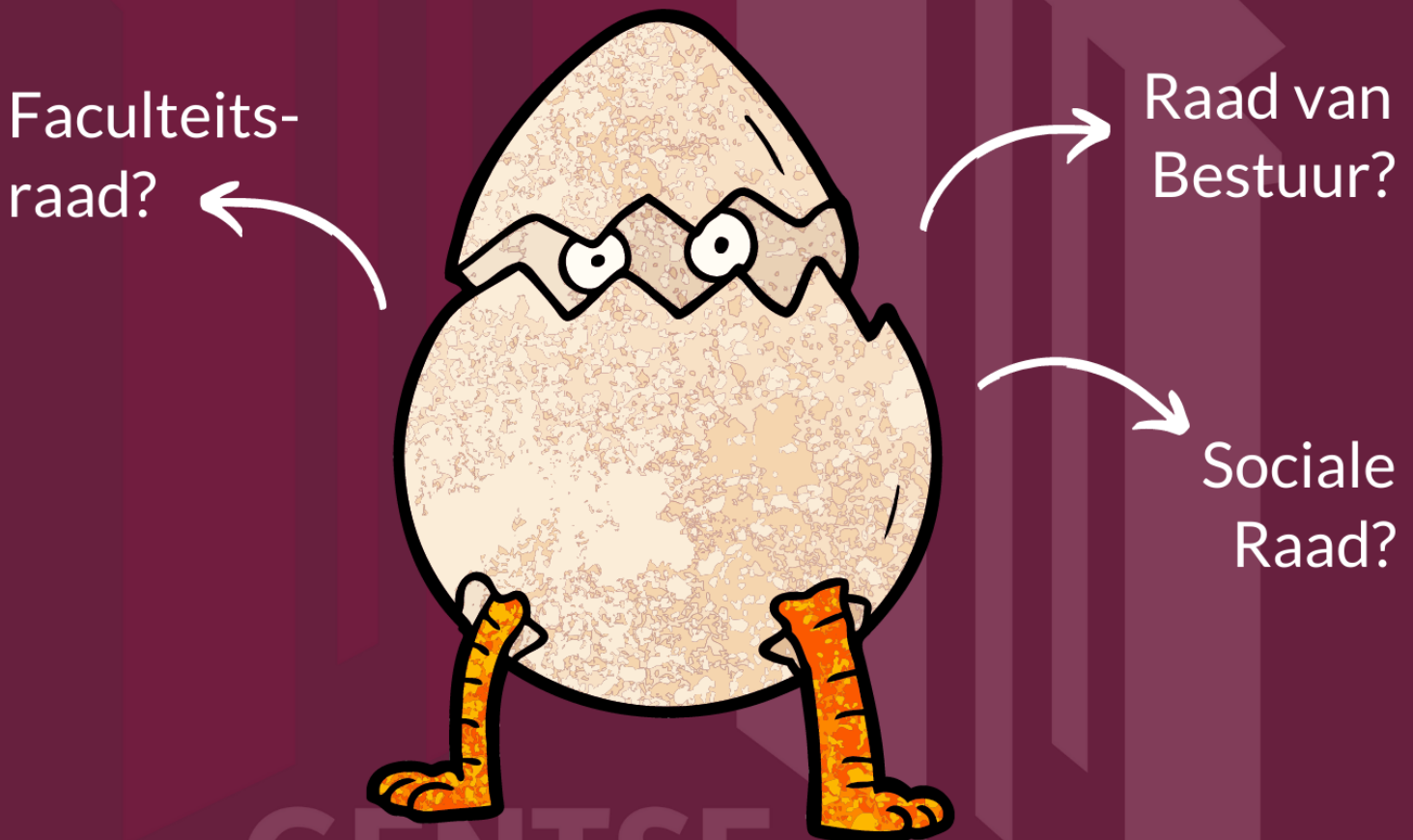

HERRY CHRISTMAS

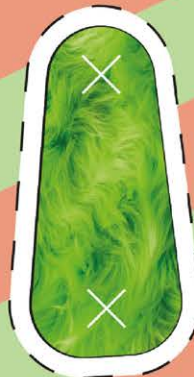
#STUVER2022

BLIJF NIET LANGER IN DE
NESTEN ZITTEN EN SLA JE
VLEUGELS UIT!

De verkiezingen komen eraan!
Volg Gentse Studentenraad om op de hoogte te blijven!

DE REKTOR PROBEERT KERSTMIS TE
SABOTEREN! GEBUIK LIJM, NAALD EN
DRAAD OF DUIMSPIJKERS OM DE ENIGE
ECHTE GRINCH VAN DE WALLE OP JE
MUUR TE LATEN DANSEN DEZE KERST!

schamper
zkt.

REDACTEURS

INTERESSE?
KOM
LANGS:

24/02/22

CHECK
ONZE
FACEBOOK!

Reserveer je studieplek vanaf 6 december
op [www. studentingent.be/bloklocaties](http://www.studentingent.be/bloklocaties)

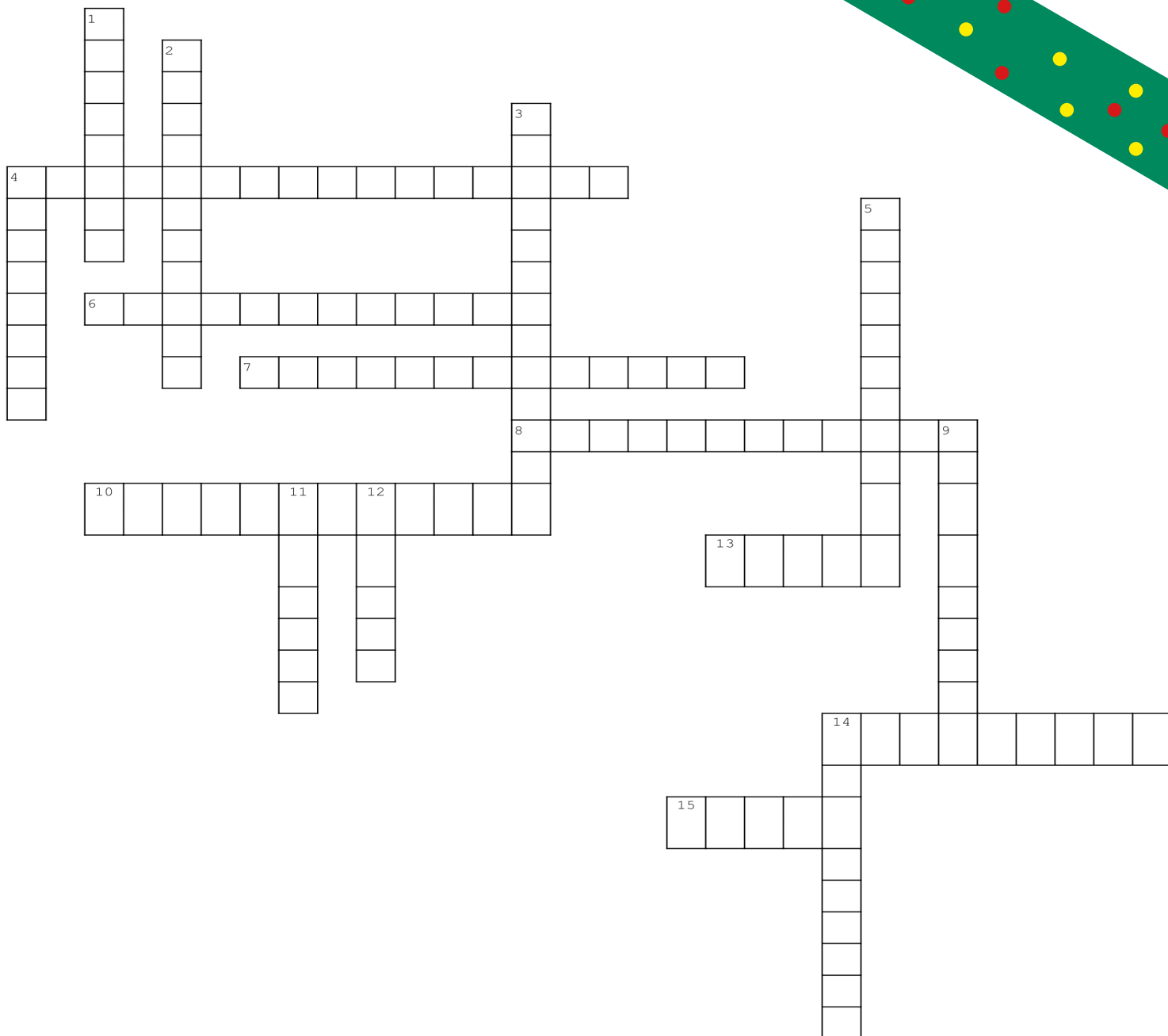

Alle HO instellingen en sommige
gemeentes stellen studieplekken open!

Zoek je een studieplek buiten Gent?
Binnenkort is ook de blokmap weer up-to-date!

Vragen? Contacteer
studieplekken@gentsesstudentenraad.be!

HORIZONTAAL

- 4. Studentenfestival
- 6. Leg dit onder je stoel in de bib voor een pikante studiepauze
- 7. Energiecentrale van de cel
- 8. Popicoon en Schamper-postergirl
- 10. Examennachtmerrie van elke student.
Sinds enkele jaren afgeschaft aan UGent
- 13. Hier vind je je punten terug
- 14. Minderwaardige universiteit
- 15. Digitaal UGent-leerplatform

VERTICAAL

- 1. Energiedrank
- 2. UGent-gebouw door Henry Van de Velde
- 3. Uitstelgedrag
- 4. Uw goede vriend, het studentenblad van gent
- 5. Facebookpagina die alleen tijdens de blok actief is
- 9. Studentenhuis en studieplek
- 11. Bijnaam rector
- 12. Vervanger specifieke lerarenopleiding.
- 14. Extreem veel zin om te feesten

Op donderdag 25 november speelde het Gents Universitair Symfonisch Orkest voor het eerst in ruim een jaar tijd weer voor publiek. 'Danse bohémienne' voerde ons op elegante wijze langs Janáček, Dvořák en Smetana: drie van de bekendste Tsjechische componisten.

DOOR FELIX CAPON

DOOR FELIX CAPON

Wil je Kerstmis vieren in de ruimte? En heb je al genoeg strooizout gekocht voor deze winter? Ontdek de logistiek van de kerstman en kom te weten hoeveel rendieren uitgebuit worden ...

1. SANTA EXPRESS

Kerst wordt elk jaar gevierd door families over de hele wereld. Kapitalist of niet, iedereen krijgt graag cadeautjes. De logistiek van al die pakjes onder de kerstboom laten we over aan de kerstman en zijn elfjes. Onder de families die Kerstmis vieren zijn er zo'n 378 miljoen kinderen in 91,8 miljoen huishoudens. Rekening houdend met de verschillende tijdzones heeft de kerstman in totaal 31 uur aan Kerst om met zijn slee de grootste en snelste expreslevering van het jaar te voltooien. Dit komt neer op zo'n 823 bezoeken per seconde. De snelheid van zo'n slee? Een verbijsterende 1.046 kilometer per seconde. Tijd voor plaspauzes is er niet, noch voor een terugkeer naar het pakjesmagazijn. Een gevulde slee komt neer op zo'n 321.300 ton aan speelgoed. Hier zijn zo'n 214.200 rendieren voor nodig.

2. ZOU 'T SNEEUWEN DIT JAAR?

Bing Crosby zong erover en wij dromen ervan: een witte Kerst. Toch kunnen velen het ijzige winterweer wel missen. Zo'n 41.000 ton zout wordt gemiddeld jaarlijks gestrooid tegen ijsplekvorming op de Belgische openbare wegen. In tegenstelling tot wat velen denken, zal zout niet altijd helpen tegen ijsplekken. Strooizout doet de smeltemperatuur van ijs dalen. Water bevriest en smelt bij een temperatuur van 0 °C. Het zout zal ervoor zorgen dat het ijs ook bij temperaturen onder 0 °C smelt. Wanneer het echter zeer hard vriest, kan het zijn dat de smeltemperatuur van het ijs nog steeds te hoog ligt. Op dat moment zullen gemeentediensten er vaker voor opteren om zand en kleine steentjes te strooien om de grip met het wegdek te verhogen. Kijkende naar de winter van vorig jaar kunnen we het voorlopig nog even bij zout houden.

3. OH, HOLY FLIGHT

Ook op 420 kilometer boven het aardoppervlak gaan de feestdagen niet onopgemerkt voorbij. De ISS-crew, bestaande uit net iets minder dan tien internationale wetenschappers, krijgt verlofdagen naargelang hun culturele feestdagen. De Russisch-Orthodoxe Kerk viert Kerstmis volgens de juliaanse kalender terwijl katholieken dit volgens de gregoriaanse kalender vieren. Bijgevolg viert de hele crew verschillende feestdagen in de periode van 25 december tot 7 januari. Het station zelf omcirkelt het aardoppervlak in zo'n 91 minuten. Dat zorgt ervoor dat elke astronaut zo'n vijftien kerstochtenden meemaakt, rekening houdende met de verschillende tijdzones. En kerstochtend kan natuurlijk niet zonder kerstboom gevierd worden, met – je raadde het al – zwevende kerstballen. Dat de kostprijs om een kilo bagage mee te sturen naar de ruimte zo'n 30.000 euro is, is hier minder van belang.

Wikipedia: vriend of vijand?

DOOR HELENA NOPPE

Wikipedia: voor velen bekend als de encyclopedie die we zo heerlijk haten. Toegegeven, iedereen koestert er een zekere onuitgesproken liefde voor. Menig professor eveneens. Maar hoe zit het nu eigenlijk met deze omstreden internet-encyclopedie?

Om deze fameuze verzameling gratis kennis beter te begrijpen, keren we even terug naar het prille begin – nog voor er sprake was van Wikipedia, om precies te zijn. De Amerikaanse internetondernemer **Jimmy Wales** droomde ervan de grootste encyclopedie in de geschiedenis van het internet te creëren en zocht daarvoor hulp bij toenmalig doctoraatsstudent in de filosofie, **Larry Sanger**. Die kreeg de opdracht een gratis, online encyclopedie te ontwikkelen waarbij experts het overzicht zouden moeten bewaren. Zo ontstond Nupedia, een online encyclopedie met artikelen die eerst langs een stoet van redacteurs met de nodige expertise moesten passeren. Net dat leidde tot een te uitvoerig proces en de jonge encyclopedie worstelde al snel met een gebrek aan productiviteit.

‘Dat kan beter’, moet onze vriend Larry gedacht hebben. Zijn eureka-moment kwam er na een etentje met goede vriend **Ben Kovitz** die het had over de WikiWikiWeb-software van **Ward Cunningham**. Voor de internetleken onder ons: een wiki is een applicatie waarmee meerdere redacteurs samen webdocumenten kunnen bewerken. Klinkt bekend in de oren, nee? Dit concept kon Larry wel smaken: het is simpel en er komt geen programmeur aan te pas. Alleen wilden de ‘Nupedianen’ geen wiki gebruiken, die vonden ze te ongestructureerd. Uiteindelijk scheurde het project zich af van Nupedia en op 15 januari 2001 zag kindeke

Wikipedia het levenslicht. Wikipedia haalde haar voorganger al snel in, en Nupedia stierf een stille dood in september 2003.

Bekendheden krijgen vroeg of laat te maken met kritiek en een mastodont als Wikipedia vormt daarop geen uitzondering. Het grootste punt van kritiek, zoals het de gemiddelde internetbron betaamt,

“

**Voor veel proffen
is Wikipedia even
betrouwbaar als de
hoopvolle coronamails
van rector Rik**

betreft de betrouwbaarheid. Laat het ons zo zeggen: voor veel proffen is Wikipedia even betrouwbaar als de hoopvolle coronamails van rector **Rik**. Wikipedia is open voor iedereen, om te lezen en te bewerken. Dat betekent ook dat iedereen naar hartenlust de reinste onzin kan toevoegen aan een artikel naar keuze. **David Bowie** at graag ananas op zijn pizza en had een voorliefde voor drieluikers. Het zou wel eens maanden kunnen duren vooraleer een verzinzel zoals dit wordt opgemerkt en verwijderd.

Nog een belangrijk punt van kritiek is het volgende: zijn de zogenaamde ‘Wikipedianen’ wel goede schrijvers? Zo zijn ze vaak geneigd om zinnen of alinea’s van verschil-

lende schrijvers zonder nadenken samen te voegen, wat meer dan eens afbreuk doet aan de structuur van de tekst. De oplossing lijkt voor de hand te liggen: een duidelijke herstructurering van teksten. Alleen is er een tekort aan stoutmoedige soldaten die deze ongestructureerde teksten eens willen aanpakken.

De kritiek kan wel nog even blijven doorgaan. De vraag dringt zich dan ook op: kan de naar gratis kennis zoekende mensheid nog steeds voldoende vertrouwen op Wikipedia? Of wordt de openheid van de encyclopedie stilaan het begin van het einde? Kiezen de “Wikipedianen” beter voor een reanimatie van Nupedia, waarbij ervaren schrijvers en experts ter zake stevast het laatste woord hebben? Misschien slaagt Wikipedia er zo in om te blijven regeren over alle digitale encyclopedieën. De toekomst zal het uitwijzen.

HOE KAN DE WERELD MORGEN TOTAAL NAAR DE KERSEN GAAN?

Met de examens zo dicht in de buurt hoopt menig student dat er uit het niets een meteoriet komt die de wereld, of toch de UGent, vernietigt. Hoeveel schietgebedjes zouden de studenten hiervoor moeten doen? Of voor een andere apocalyps?

Aan keuze geen gebrek: van asteroïden over onbestrijdbare mutaties tot de invasies van buitenlandse wezens. De wereld kan elk moment ten onder gaan. We selecteren hier dan ook slechts enkele voorbeelden maar niet getreurd: de kans is nog niet microscopisch klein dat eender welke ramp de wereld zou verwoesten.

METEORIETEN

Fans van de film 'Armageddon': slecht nieuws. De kans dat **Bruce Willis** de wereld gaat redden van een gigantische meteoriet-inslag is vrij klein. Niet omdat Bruce Willis geen overtuigende astronaut zou zijn, integendeel zelfs, maar omdat de kans dat een meteoriet de aarde raakt relatief klein is, zeker als die de wereld zou kunnen vernietigen.

Dit betekent niet dat kleinere meteorieten de aarde niet bereiken. De laatste, en door betrouwbare bronnen ondersteunde enige, keer

meteoriet schieten om die tijdig te vernietigen. De kans is dus klein, maar nooit onbestaande: op de tweejaarlijkse meteoriet-oefening van NASA heeft de meteoriet New York met de grond gelijk gemaakt. Hoop doet leven.

Kans: 1/aantal gehaktballen in de wereld

“ Op de tweejaarlijkse meteorietoefening van NASA heeft de meteoriet New York met de grond gelijk gemaakt

AI

Als de wereld iets moet leren van Marvels **Avengers**, dan is het wel dat metalen schilden in iemands gezicht gooien er absoluut geweldig uitziet. Oh ja, en dat je best niet te veel speelt met artificiële intelligentie. Niet alleen 'The Matrix' en 'Terminator' ondersteunen deze visie, maar ook steeds meer grote namen als **Bill Gates** en **Elon Musk**. Mensen zijn zo bang voor het moment dat een AI de wereld gaat overnemen dat ze al een naam hebben voor deze technologische doomsday: *AI singularity*.

Dit zou zijn omdat de AI blijft groeien en de mensheid uiteindelijk als een probleem zou zien. Laat ons eerlijk zijn: heeft die dan niet een klein beetje gelijk? Moeten we het dus in onze hightech-pampers doen hiervoor? Niet echt. Of beter gezegd: nog niet. Vandaag bestaan er namelijk nog geen compleet

dat iemand gewond geraakte, was in het jaar onzer heer 1954, wanneer de meteoriet **Sylacauga** de vrouw **Ann Hodges** raakte. Deze vrouw werd tijdens haar dutje verast door een meteoriet ter grootte van een pompelmoes en kon het met slechts enkele schaafwonden navertellen. Een belangrijke reden voor de onwaarschijnlijkheid dat een meteoriet van niveau 'doomsday' de aarde zal kunnen vernietigen, is het DART-initiatief van NASA. Zij kunnen naar verluidt een raket naar een

Meteorieten
AI's
Supervulkanen
Biotechnologie

Corona

autonome AI-systemen. Volgens sommigen is de kans dan nog steeds klein. Een bepaalde these stelt dat de AI's pas oppermachtig kunnen worden als ze aan de hand van algoritmen de toekomst zouden kunnen voorspellen, terwijl de kwantumtheorie net zegt dat het universum willekeurig en onvoorspelbaar is.

Kans: 1/aantal dagen tot de inauguratie van wereldpresident Elon Musk

SUPERVULKAAN

Voor zij die afen toe naar Italië gaan: goed nieuws! In de buurt van Napels, onder de Flegreïsche velden en de baai van Napels, ligt een supervulkaan. Als een supervulkaan ontploft, knallen meer dan duizend kubieke kilometer brokstukken de lucht in. Met andere woorden: de kans is groot dat Italië er plots héél anders zou gaan uitzien. Daarbovenop komt ook nog eens een gigantische hoop stof vrij die de temperatuur op aarde kan doen dalen. Volgens sommige wetenschappers zou dit zelfs een nieuwe ijstijd kunnen veroorzaken. Voor je je kast volstouwt met dikke truien: de kans dat dit effectief gebeurt is omgekeerd evenredig met de hoeveelheid schade die het zou aanrichten. Voor de minder wetenschappelijke lezers: heel heel klein dus.

BIOTECHNOLOGIE

Fans van **Jeff Vandermeer**, verheugt u! De biotechnologische natuurramp die hij beschrijft in 'Borne' is perfect mogelijk. Met al dat geëxperimenteer op diertjes kan je heel veel fout doen. Zo kan je, bijvoorbeeld, een ongelooflijk agressieve beer maken die tot enorme proporties groeit, begint te vliegen en iedereen willekeurig opeet. Laat ons eerlijk zijn: het zal niet lang meer duren voor Amerika erin slaagt om Hannibalgewijs gemodificeerde olifanten in te zetten in de conflicten in het Midden-Oosten.

Het zal niet lang meer duren voor Amerika erin slaagt om Hannibalgewijs gemodificeerde olifanten in te zetten

“

Het zal niet lang meer duren voor Amerika erin slaagt om Hannibalgewijs gemodificeerde olifanten in te zetten

De opties beperken zich niet enkel tot olifanten: ieder dier kan technisch gezien een wapen worden. Stel je eens voor dat je liefste huis-

DE GEVAARLIJKE AI DIE WAARSCHIJNLIJK DE WERELD ZAL VEROVEREN

dier plots tanden heeft als scheermessen en klauwen als, nu ja, ook scheermessen. Dat gezegd zijnde, de kans is groter dat een Amerikaans ontwerp eerder iets pistool-geïnspireerd zal zijn. De biotechnologische mogelijkheden eindigen echter niet bij dierlijke modificaties: je zou zomaar een soort vergif kunnen maken dat enkel heel selectief mensen vermoordt door DNA-sequenties te scannen. Wacht, neen, dat is het plot van een Bondfilm ...

Kans: 1/aantal proefmuizen bij de NRA

PANDEMIE

Neen. Gewoon neen.

Kans: 1/1

Welke Pokémon kunnen geen oorlogsmisdaad plegen?

Het heeft geen zin je af te vragen welke Pokémon in staat zijn een oorlogsmisdaad te plegen: de lijst is simpelweg te lang. Het is veel makkelijker om deze op te lijsten die geen wandelende inbreuk op de Geneefse Conventies zijn.

De wereld van de Pokémon-games verschilt erg van de onze. Daarom brengen we de Pokémon uit de eerste generatie games naar hier om voor onze rechtstaat te verschijnen. In elk rechtssysteem moeten we namelijk verantwoorden waarom bepaalde wezens gevaarlijker zijn dan Zyklon-B. Dit doe ik aan de hand van internationale verdragen en afspraken.

Het Protocol van Genève werd op 17 juni 1925 ondertekend in de nasleep van de eerste mosterdgasaanval van 1917 te leper. Door het verbod op het gebruik van chemische en biologische wapens zullen een grote hoeveelheid giftige Pokémon van onze lijst verdwijnen. Artikel 16 van de Vierde Conventie van Genève uit 1949, tweede paragraaf, stelt dan weer dat elke partij binnen het conflict moet voorkomen dat de doden worden onteerd. Hierdoor vallen alle ondode Pokémon af.

De conventie over inhumane wapens van 1980 bekwaam dan weer een overkoepelend verdrag waarin beperkingen op brandwapens, verblindende lasers en mijnen zijn opgenomen. Dit haalt Pokémon die brandwonden kunnen veroorzaken, vuur of een soort laser gebruiken, ook meteen van de lijst. Ook de manipulatie van het weer werd door de VN aan banden gelegd, nadat de VS zulke weerma-

nipulatiestrategieën gebruikte in Vietnam. Dit valt namelijk onder aanvallen die niet op een specifiek doelwit gericht zijn. Alle weergereleerde Pokémonaanvallen vallen bijgevolg ook af.

Daarnaast is er ook zoiets als perfidie: verraderlijk gedrag. Het is een vorm van bedrog waarbij de ene partij te goeder trouw handelt, om dan aan te vallen zodra de vijand zich onthult, bijvoorbeeld door zich te vermommen in het uniform van de vijand of aan te vallen nadat je de witte vlag hebt gehesen. Perfidie is een oorlogsmisdaad omdat het de beschermingen en garanties van het oorlogsrecht tenietdoet terwijl deze ontwikkeld zijn in het belang van alle partijen en burgers. Jammer genoeg maken veel Pokémon zich regelmatig schuldig aan perfidie. Zij worden dus ook geschrapt.

Naast deze regels zijn er nog enkele moeilijke gevallen. Zo kunnen bepaalde aanvallen zoals 'metronome', 'transform' en 'copycat' eender wat zijn. Daarom kan de

Pokémon ook eender welke oorlogsmisdaad plegen. Ze zijn dus in principe veilig, zolang je hen isoleert van de Pokémon met genocidale neigingen.

Ten slotte hebben we nog ongeevolueerde Pokémon. Kunnen de baby-Hitlers van de wereld vrij rondlopen? Inhoudelijk expert **Charles Darwin** is alleszins duidelijk: "Het is niet de sterkste van de soort noch de meest intelligente die overleeft. Het is degene die het best aanpast is aan veranderingen." Het zekere voor het onzekere nemen dus: als we willen overleven, zouden we best preventief handelen.

De aangehaalde verdragen werden opgesteld om de bloederigste pagina's van onze geschiedenis niet te herhalen. De theoretische toepassing is echter: in Kanto kun je 22 Pokémon tegenkomen die in de natuur de Genèveconventie niet kunnen breken. Hoe het leven in Kanto volgehouden kan worden, blijft echter een mysterie.

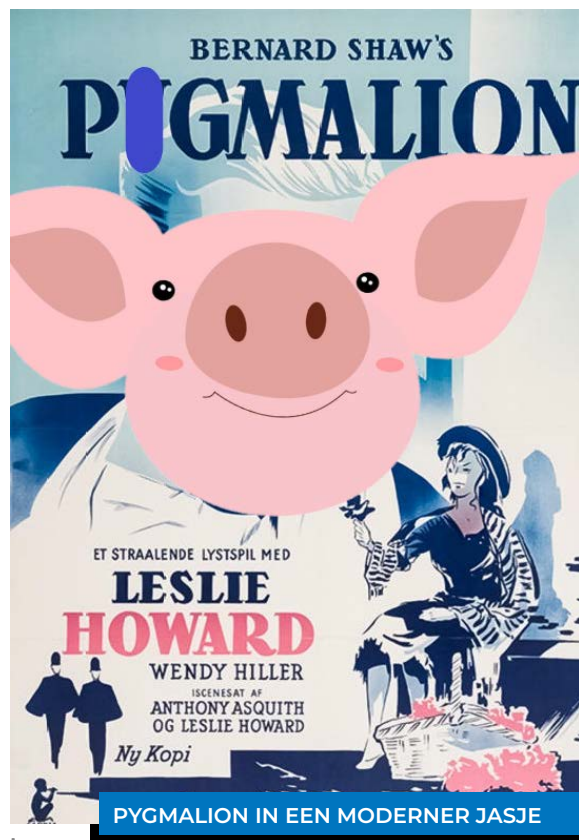
De klassieke oudheid is al gedurende millennia een inspiratie voor kunstenaars, academici en nerds allerhande. Het mag dan ook niet verbazen dat mensen nooit echt afstand kunnen nemen van deze grote brok geschiedenis. Integendeel zelfs!

Wat hebben schrijvers **Oscar Wilde**, **Franz Kafka** en theatermaker **Bernard Shaw** gemeen? Ze hebben geschiedenis geschreven. Niet letterlijk natuurlijk, maar *close enough*. Niet alleen omdat hun werken al decennialang gekend staan als 'klassiekers', maar ook omdat ze helpen om eeuwenoude verhalen in leven te houden. Voor hun werken lieten ze zich namelijk inspireren door verhalen uit de Grieks-Latijnse cultuur. Een beetje zoals **Katy Perry** die haar lied 'Dark Horse' baseerde op een reeds bestaand liedje, maar minus het gerechtelijke drama. *Classical reception studies* houdt zich hiermee bezig: hoe verschillende mensen in verschillende tijden omgaan met verhalen en thema's uit de klassieke oudheid.

De hierboven aangehaalde voorbeelden kunnen de illusie wekken dat men pas recent begon met de canonisering van verhalen en thema's. Niets is minder waar. Zelfs in de klassieke oudheid legde men al plotlijnen en thema's vast die destijds herhaaldelijk de revue passeerden. Het bekendste voorbeeld is wellicht 'De Odyssee', die al relatief snel terugkwam in Vergilius' 'Aeneis.' Ook in de middeleeuwen en vooral in de renaissance zouden deze klassieke thema's een grote rol spelen. In de middeleeuwen zelf werden vele verhalen simpelweg gecopy-pastet: vervang 'goden'

door 'God' en schreef de seksuele moraal terug naar een VS à la jaren 50, en het is verrassend hoeveel Grieks-mythologische personen dan plots een Christelijke allure krijgen.

Meer dan ooit komen dergelijke personages en verhalen echter vandaag de dag terug. Een sprekend voorbeeld is het verhaal van **Pygmalion**. Deze misogynie beeldhouwer weigerde te trouwen en maakte een beeld van een perfecte vrouw waarop hij vervolgens hartstochtelijk verliefd werd. Maar aangezien het beeld van steen was en dus niet in staat was om samen met hem lange wandelingen te maken of naar dat concert in de Vooruit te gaan, werd Pygmalion steeds verdrietiger. Hij ging dan maar een offer brengen aan **Aphrodite** en die liet het beeld tot leven komen, waarna ze samen nog lang en gelukkig leefden. Dit overduidelijk seksistische thema van de maakbaarheid van de perfecte vrouw zien we vaak terugkeren doorheen de geschiedenis. In 'My Fair Lady' komt dit zonneklaar terug: **Eliza Doolittle**, een Cockney-Londense met een zwaar accent wordt op sleeptouw genomen door spraakleraar **Henry Higgins** die haar als uitdaging moet omvormen tot lid van de high society. In modernere versies krijgt het Pygmalionpersonage uiteindelijk wel het deksel op de neus.

Dergelijke voorbeelden illustreren tevens dat de tijdsgeest die uit deze oorspronkelijke verhalen blijkt, niet altijd overeenstemt met hedendaagse standaarden. Maar het is net de relatie tussen het nu en het toen die een grote pijler vormt in dit onderzoeksveld. Letterlijk kopiëren komt gelukkig nauwelijks voor en het is de nuance in dat gedeeltelijke overnemen dat het veld dynamisch en spannend houdt. Receptiegeschiedenis mag dan misschien een oude onderzoekstak zijn, het heeft nog steeds een groen blaadje.

FUTUREproef-award: Duurzaam onderzoek in de lift

**EIGEN
ONDERZOEK
EERST**

DOOR COLLIN CARDON & DRIES VAN DORT
BEELD DOOR KATOO VAEL & GREEN OFFICE

Duurzaamheid is een actueel thema, ook aan de UGent. Het mag dan ook niet verbazen dat de Green Office het FUTUREproef-project opstartte, om thesissen rond duurzaamheid toegankelijker te maken. De kers op deze duurzame taart is de FUTUREproef-award.

Voor de eerste keer wordt binnenkort de FUTUREproef-award uitgereikt, op 14 december om precies te zijn. Ter gelegenheid van deze eerste editie gaf Green Office-medewerkster **Katoo**

Vael een woordje uitleg over het FUTUREproef-project en de felbegeerde award.

DUURZAAMHEID IS THE FUTURE(PROEF)

Vael vertelt dat het overkoepelende project meer dan broodnodig is: "Het doel is om duurzaam onderzoek toegankelijker te maken voor een breder publiek. Masterproeven belanden vaak in een figuurlijke of zelfs letterlijke schuif. Het zou ook meer studenten motiveren om een goede thesis te schrijven als ze weten dat ze er later effectief iets mee kunnen doen, of dat het echt een invloed kan hebben. Om er dus voor te zorgen dat onderzoek niet zomaar verloren gaat, proberen we linken te leggen tussen de studenten en het thema dat ze gekozen hebben. Hier doen we dat bijvoorbeeld met Stad Gent, waarmee we de award samen organiseren. Een van de juryleden is **Tom Van Nieuwenhove**, beleidsmedewerker innovatie aan de stad Gent, die zeker connecties heeft om studenten te verbinden met de mensen die ze nodig hebben, zodat ze de impact die ze beschrijven in

hun thesis ook kunnen waarmaken."

De belangrijkste voorwaarde om mee te kunnen dingen naar de award is dat het aspect van duurzaamheid centraal moet staan. Katoo verduidelijkt ook waarom dat net zo belangrijk is: "De UGent heeft de hoogdringendheid uitgeroepen en ze hebben een duurzaam beleid. Ze werken er dus zeker aan, maar niet op alle vlakken. Daarom deze award, om studenten aan te zetten om met duurzaamheid bezig te zijn, ook al lijkt je opleiding in de eerste plaats niets te maken te hebben met duurzaamheid." Dit lijkt zeker op de goede weg te zijn.

“

Je richting is geen excuus om niet bezig te zijn met duurzaamheid

Zo vind je op de site van FUTUREproef naast thesissen van bio-ingenieurs ook onderwerpen als economie, geografie en zelfs taal- en letterkunde. Studierichting is dus geen excuus om niet bezig te zijn met duurzaamheid en duurzame thema's.

DUURZAAMHEID OP DE PROEF GESTELD

De masterproeven worden be-

oordeeld op basis van vier criteria: ze moeten vernieuwend zijn, een maatschappelijke impact hebben, een brede visie op duurzaamheid uitdragen en leesbaar en toegankelijk zijn. Om dit laatste aspect op punt te zetten, vertaalden de deelnemers samen met redacteurs van de Green Office hun thesissen naar toegankelijk geschreven artikels op hun website, waarbij jargon vermeden wordt. Zo hoeft niet iedereen in hun woordenboek te duiken bij elke vermelding van termen als polyethyleenglycol. De vier criteria zijn ook niet zomaar vereisten, maar ook aspecten voor de onderzoeken zelf die ze willen aanmoedigen: "We denken dat ze sowieso een waardevolle bijdrage betekenen voor de thesis zelf."

Een bijkomende voorwaarde om in aanmerking te komen is dat de voorgestelde masterproef minstens een 14 op 20 moet hebben behaald. Op zich niets nieuws: andere prijzen vragen vaak minstens een 16, veelal ter behoud van een minimaal kwaliteitsniveau. Hoewel deze vereiste al was vastgezet voor Katoos tijd bij de Green Office, lijkt deze wel logisch voor haar: "Ik denk dat ze nog voor een 16 wilden opteren als grens omdat het de eerste keer was, maar later de drempel iets lager hebben gelegd. We hebben zelfs al gehoord van een paar kandidaten dat het bij ons wel een gemakkelijkere kandidatuur was in vergelijking met andere prijzen. Voor de eerste award hoopten we dan ook dat er genoeg inzendingen zouden zijn en dat ze niet gewoon het bericht kregen: 'je hebt gewonnen uit vijf thesissen, proficiat!'"

Ook vertrouwelijkheid is in se geen probleem voor de prijs: "We hebben een confidentiële thesis. Die deelnemer heeft contact met ons opgenomen om te vragen of dat

een probleem was. Dan is de vraag natuurlijk of je genoeg informatie kunt geven, want als je verkozen wordt tot laureaat en een presentatie van vijftien minuten moet geven, dan kun je moeilijk over het onderwerp heen praten. Maar gelukkig ging dat voor deze kandidaat geen probleem zijn."

PROEF-EN VAN SUCCES

Om tot het belangrijkste deel te komen: wat gebeurt er nu? De eer-

“
“Masterproeven
belanden vaak
in een figuurlijke
of zelfs letterlijke
schuif” – Katoo Vael

ste keuze uit de thesissen werd gemaakt door een aparte jury, waarbij er tien stuks gekozen werden die doorgegeven zijn aan de jury. Deze bestaat uit zowel externe als interne personen. Nu zijn dit **Jago Kosolovsky** (hoofdredacteur van MO*

magazine), Tom Van Nieuwenhove, **Francesca Ostuzzi** (professor aan de faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur), en **Freke Caset** (postdoctoraal onderzoeker aan de vakgroep Geografie). Als laatste is er ook de voorzitter van het CDO (Centrum voor Duurzame Ontwikkeling), **Thomas Block**. Omdat de Green Office inzet op diversiteit, vinden ze het spijtig dat ze geen diversere jury hadden. "We hadden ook politicologe **Naima Charkaoui** gevraagd, maar haar agenda zat overvol. We hebben echter ook geprobeerd om op vlak van specialisatie wat te spreiden, zodat er wat duurzaamheid in de brede zin van het woord zou zijn."

Vanaf 30 november konden en kunnen mensen stemmen voor de publieksprijs, tot op de dag van het slotevent, 14 december. De jury zelf kiest drie laureaten waaruit op de dag van het event een winnaar wordt gekozen die een prijs van vijfhonderd euro in de wacht sleept. Het evenement zelf kan gelukkig met de huidige maatregelen nog altijd fysiek doorgaan.

UITREIKING VAN DE
FUTUREproef
AWARD

dinsdag 14 december
17:00 ontvangst > 17:30 uitreiking > 18:30 receptie

Kapittelzaal Sint-Pietersabdij
Sint-Pietersplein 9 9000 Gent

DE OP JE DUURZAME SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS **THESIS**

RECENSIE: SPIDER-MAN: MILES MORALES

DOOR FELIX CAPON

Het is ondertussen ongeveer een jaar geleden sinds de nieuwe generatie spelconsoles werd uitgebracht. Zoals gewoonlijk werden ook een aantal Playstation *exclusives* uitgebracht, waaronder **Spider-Man: Miles Morales**.

Spider-Man: Miles Morales is de opvolger van zijn voorganger '**Spider-Man**' die reeds uitgebracht werd op Playstation 4. Beide games spelen zich af in een open wereld. Dit laat de speler toe om in alle vrijheid de omgeving te ontdekken. Het spel heeft een duidelijke verhaallijn die gevolgd kan worden door zich in die open wereld te verplaatsen naar de kernmissies. Naast deze missies zijn er ook opdrachten die de speler toelaten bepaalde tokens te verzamelen. **Miles Morales** onderscheidt zich duidelijk van zijn mentor **Peter Parker** door zijn unieke superkrachten. Naast de mogelijkheid om zich onzichtbaar te maken bezit hij ook bio-elektrokinese, een moeilijk woord voor heftige bliksemstralen.

EEN GRAFISCH ORGASME

De nieuwe generatie gameconsoles garandeert een waanzinnige 4K-resolutie aan 60 beelden per seconde. Daarnaast zorgt HDR ook voor een fantastisch kleurenbereik en contrast. Je ontdekt snel dat de ontwikkelaars het onderste uit de kan hebben gehaald. Elk detail, van de vezels in het Spiderman-pak tot het ademwolkje dat personages uitblazen op een winteravond, worden prachtig weergegeven. In dit spel vlieg je razendsnel met je spinnenwebben door de straten van New York. Het grafisch weergegeven van de wereld gebeurt daarbij vlekkeloos.

KORT MAAR KRACHTIG

Dit spel gaat over hoe Miles Morales, een Spiderman zoals Peter Parker, worstelt met het geheimhouden van zijn superheldenidentiteit enerzijds en de conflicten tussen **Roxxon** en **the Underground** anderzijds. De kernmissies zijn helaas snel uitgespeeld, waardoor fervente gamers de verhaallijn met gemak op een weekend afronden. Het uitdagendste onderdeel van het spel bestaat waarschijnlijk uit de gevechten met de tegenstanders. Het is aan de speler om deze gevechten al dan niet sluipend te ontwijken. De omgevingspuzzels zijn niet enorm moeilijk. Net omdat de verhaallijn zo kort is, zouden uitdagendere puzzels hier zeker op hun plaats zijn.

UPGRADEN, UPGRADEN, UPGRADEN!

Wat deze game zo ongelooflijk verslavend maakt, is de uitgebreide *skill tree*. Een *skill tree* is een boomstructuur aan vaardigheden die het personage kan ontgrendelen door activiteitspunten te besteden. Deze kan je verdienen door kern- en nevenmissies te voltooien. De *skill tree* heeft drie grote takken: *venom*, *stealth* en *combat*. Door de boom op te splitsen in drie takken, heeft de speler een extra vrijheidsgraad aan keuzes, zo kan die zelf bepalen wat wanneer ontgrendeld wordt.

GOOD VIBES ONLY

HOE TOXISCHE POSITIVITEIT ISOLEREND KAN ZIJN

Het is dinsdagochtend en ik ben niet gelukkig in mijn studies. Ik twijfel en ik woel, en hoeveel ik ook probeer: ik raak niet geïnspireerd door de stof die mijn proffen met al hun moeite proberen over te brengen. Het is donderdagmiddag en ik voel me heldhaftig, gewoon door op te dagen in de les. Het is vrijdagavond, en ik ben omgeven door medestudenten die vol geluk praten over hoe boeiend de les wel niet was. Het is vrijdagavond en ik voel me alleen.

Iedereen heeft weleens twijfels of moeilijke momenten. Iedereen, behalve mijn medestudenten. Zo lijkt het althans. Ik heb het gevoel dat ik continu omgeven ben door mensen die weten wat ze doen, die geboeid zijn door de materie die hen aangeleerd wordt. Ik durf mij niet goed uitspreken over mijn verdriet, bang dat het in dovemansoren zou vallen. Het is niet dat mensen geen begrip of empathie kunnen hebben voor wat je voelt, maar wanneer je wanhopig op zoek bent naar herkenning, voelt de kloof des te groter aan. Je ervaart dezelfde situatie anders; zij lachen terwijl jij huilt.

“
**Positiviteit is
 niet noodzakelijk
 hetzelfde als warmte**

Ik kan mijn omgeving hun positieve gedachtegoed uiteraard niet kwalijk nemen. Maar wanneer je sympathieke, gelukkige mensen benadert met je verdriet, willen ze niets liever dan dat je ook gelukkig bent. Het probleem hiermee is dat goedbedoelde uitspraken als 'maar alleez, da's toch tof!' en 'komt wel goed' mijn twijfels niet plots gaan weg nemen. *Good vibes only* gaan mijn tranen niet tegenhouden wanneer ik het niet meer zie zitten. Het is nog isolender, alsof ik de enige ben aan wie de *bad vibes* blijven kleven. Ik voel

me stuurloos achtergelaten in een zee van mensen die op vaste koers doorvaren.

Van kleins af aan wordt ons aangeleerd om positief in het leven te staan. 'Kop op' en 'komt wel goed' worden je om de oren geslagen tot het in je DNA vervat zit. Wat we echter moeten leren beseffen, is dat positiviteit niet noodzakelijk hetzelfde is als warmte. Positiviteit kan toxisch zijn als je geen erkenning geeft aan de geldigheid van je verdriet, twijfels of angsten. Wanneer je met zo'n mindset dan toch niet positief bent, voelt het alsof je tekortschiet. Alsof je niet genoeg je best doet om gelukkig te zijn. Het is misschien minder catchy op een Instagramblog, maar steek soms de 'kop op' eens weg, en reik de hand met woorden als 'dat klinkt lastig, wil je erover praten?'. Dat kan misschien onwennig aanvoelen, maar voor je het weet, steek je een kaarsje aan bij iemand die blind werd van het licht dat te fel rondom hen scheen.

‘Ik ben niet’

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU, JUDITH LAMBERT EN YUMI DEMEYERE
BEELD DOOR LÉON SOBRIE & JULIE VANDAELE

BLANDINO CHARLOTTE VANDAELE SCHRIJFT DYSTOPISCH BOEK

De stiekeme droom van iedere student taal- en letterkunde: een boek publiceren. Met het dystopische ‘Ik ben niet’ maakt de 21-jarige Charlotte Vandaele haar literair debuut.

Eerst en vooral: waarover gaat ‘Ik ben niet’?

Het verhaal speelt zich af in een dystopische toekomst waar mensen in labo's worden gecreëerd in een samenleving die eindeloos op zoek is naar perfectie. Wanneer mensen niet langer goed genoeg zijn om op aarde te leven, worden ze afgevoerd. Wanneer hoofdpersoon **Grace** te oud wordt, ontsnapt ze omdat zij écht wil leven.

Hoe ben je daarop gekomen?

Eigenlijk is het een geëscaleerde schrijfpdracht uit het tweede middelbaar. Ik heb altijd graag geschreven, het is mijn go-to manier om gedachten te verwerken. Het oorspronkelijke verhaal was na-

tuurlijk een heel stuk kindser, maar het idee was er en dat is blijven groeien. Soms schreef ik eens een jaar niet, maar tijdens mijn laatste jaren middelbaar onderwijs heb ik

“

**“Er groeide een wereld
terwijl ik aan het
schrijven was – dat is
magisch”**

me er dan echt bewust achter gezet. Toen voelde ik dat het echt iets kon worden. Er groeide een wereld terwijl ik aan het schrijven was – dat is magisch.

Is het niet bizar om een verhaal te herlezen dat bijna een decennium van je leven in beslag heeft genomen?

Het afgewerkte boek is natuurlijk heel wat maturder dan toen. Het is gedurende verschillende stadia van mijn leven geschreven, wat soms echt opviel bij het opnieuw lezen. Sommige scènes voelen dan echt matig aan en die herschrijf je dan uiteraard. Soms zie je ook dat het idee er wel was, maar de uitwerking iets minder. Wat wel fijn is, is dat de proloog die er nu in staat nog bijna 100 procent de

proloog is die ik in het tweede middelbaar heb geschreven – afgezien van de volgorde van de zinnen is die nog helemaal hetzelfde! Dat is echt bijzonder voor mij. Daar kan je echt zien hoe het is het begonnen.

Zit er maatschappijkritiek verwerkt in je boek?

Daar ben ik niet enorm bewust mee bezig geweest. De kritiek dat onze samenleving oneindig hard moet groeien en alsmaar moderner en moderner moet worden, is er echter wel ingesijpeld. Het is nooit goed genoeg, nooit helemaal perfect. De idee dat de mens steeds op zoek gaat naar zogenaamde ‘perfectie’ vind ik gevaarlijk. Daar ga ik vooral op verdergaan in het tweede boek. In het eerste boek lag mijn focus echt op Grace. Zij is ontsnapt uit de plek waar al die zogenaamd ‘perfecte’ mensen gecreëerd worden.

Heb je sterk vanuit jezelf geschreven?

Al van kindsbeen af ben ik doodsbang om te sterven. Tijdens het schrijven merkte ik dat het boek daar letterlijk over gaat: Grace wil leven en de dood koste wat kost vermijden. Pas in het zesde middelbaar realiseerde ik me dat dat thema er keihard in zit. Ik schrijf wel vaker angsten van me af, maar tot dan had ik niet door dat ik dat

ook met dit boek deed. Maar Grace is uiteraard geen letterlijke reflectie van mij. Sommige karaktereigenschappen heb ik bewust veranderd. Dat mensen zo veel over mij te weten zouden komen, wilde ik niet. Het is mijn eerste boek en het begon heel natuurlijk vanuit

“

“Mijn oma stuurde mij nog: ‘Het voelt alsof ik de hele tijd jouw emoties en gedachten lees, Charlotte’”

mijn eigen frustraties en ideeën. Mijn oma stuurde mij nog: “Het voelt alsof ik de hele tijd jouw emoties en gedachten lees, Charlotte.” Dat was dus niet per se de bedoeling (*lacht*).

Zijn er bepaalde personages die als vrienden aanvoelen?

Mijn stiekeme favoriet is **Darell**. Er zit geen bekrompen driehoeksverhouding in mijn boek. Er is wel wat romantiek, maar op een andere manier. Darell is de beste vriend. Hij is enorm empathisch en bruisend, maar komt in de vechtschènes ook stoer uit de hoek.

Hoe verloopt het schrijven van zo’n vechtschènes?

Ik heb dat gewoon geschreven, zonder al te veel na te denken. Ik zie de scène in mijn hoofd, er is een bepaalde sfeer en setting die ik wil overbrengen. Vechtschènes zijn wel moeilijk. Soms heb je het gevoel dat je veel hebt geschreven, maar wanneer je het herleest merk je dat er amper iets is gebeurd, want het gaat zo snel. Het is wel een enorm plezier om te schrijven omdat het ook zo ver buiten mijn comfortzone ligt. Ik had wel schrik dat mensen die er wél iets van afweten het zouden lezen en denken: ‘zo werkt dat helemaal niet’.

Wat zijn je verdere plannen?

Ik denk wel aan een vervolg. Het is een relatief open einde. Tijdens het schrijven van het einde zat ik met een writer’s block. Er zat een gat in het plot dat ik precies niet behoorlijk kon opvullen. Op dat moment ben ik dan maar aan het vervolg begonnen (*lacht*). Voor de rest ben ik een beetje aan het uitstellen. De confrontatie aangaan en naar boekenwinkels trekken om mezelf te verkopen, dat ligt niet per se in mijn aard, maar ik moet het écht doen. Ik heb wel al veel positieve reacties gekregen van mensen die ik ken, maar nu heb ik het punt bereikt dat ik daar echt voorbij moet gaan. Een onbekend publiek aanspreken: ik weet nog niet goed hoe ik dat het beste aanpak.

“Ik heb aan mijn vrienden gevraagd mijn gsm af te nemen”

VERHALEN UIT DE TINDERJUNGLE

DOOR DRIES VAN DORT

Tegenwoordig lijkt het wel alsof iedereen op Tinder zit: vrienden, olympische atleten, en die *catch* van drie deuren verder hopelijk ook. Brengt de app ware liefde? Of gaan de meeste dates op in rook zoals een nog nasmeulend worstje op de barbecue?

We mochten een tijdje weer (bijna) zoveel doen als vóór corona en Tinder heeft het geweten. Een Tinderadvies: de wereld is kleiner dan je denkt. De kans bestaat dat die knappe Tindermatch effectief een leven heeft en dat je hem dus toevallig op straat tegenkomt. Erger nog: misschien zit hij wel bij jou in de les? **Bram** (22) studeert aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: “Ik was aan het Tinderen en kwam daar een jongen tegen die ik wel zag zitten. We besloten na enkele berichtjes af te spreken, maar het werd al snel duidelijk dat geen van ons tweeën echt zin had in iets op de lange termijn. We vonden elkaar wel erg aantrekkelijk. Na een pint zijn we naar mijn kot gegaan en hebben we de lakens gedeeld. Twee weken later ging ik naar de faculteit om mijn thesis te verdedigen. Bleek dus dat die jongen op de faculteit werkte én in mijn jury zat. Extreem ongemakkelijk, maar ik ben toen wel geslaagd. Zou hij er voor iets tussen zitten?”

Ook de **Overpoort**, die terug open was dit semester, zorgde voor veel Tinderactiviteit. “Ik heb twee keer meegemaakt dat ik in de Overpoort was en iemand stuurde: ‘Hey, ik ben in de Delta. Muilen?’ Ik had gedronken, dus natuurlijk stuurde ik ‘ja,

ze!’ als antwoord. De eerste keer was oké, de tweede keer was verschrikkelijk. De keren daarna heb ik aan mijn vrienden gevraagd mijn gsm af te nemen, zodat ik zo’n dingen niet meer zou doen. Ik heb in mijn zatte toestand dan ook nog tegen die jongen gezegd: ‘Ik vond dat jij niet zo goed kon muilen eigenlijk!’”

SPETTERENDE OPENINGSZINNEN

Men zou door deze verhalen bijna vergeten dat Tinder eigenlijk bedoeld is om écht te daten. Maar ook dat gaat niet altijd van een leien dakje. **Peter** (20) studeert

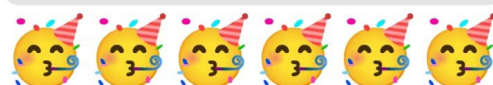
“

“Hey, ik ben in de Delta. Muilen?”

aan de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen. “Ik was al een tijdje aan het afspreken met een jongen en we zaten vaak bij hem thuis. Mijn huisgenote had in de tussentijd ook iemand nieuw leren kennen. Ik vond het leuk dat we allebei met iemand aan het daten waren, totdat we aan het praten waren en erachter kwamen dat onze dates ook huisgenoten waren. Ik was stiekem blij dat het gedaan was, maar dat heb ik nooit gezegd (*lacht*).”

ik ken je precies al

maar je hebt mijn poesje nog niet gezien

Een goed Tindergesprek staat of valt natuurlijk bij een goede openingszin. Aan allen die denken dat ze hier geweldig goed in zijn maar toch geen matches krijgen: *I hate to break it to you*, maar je moet die openingszinnen misschien toch eens herzien. **Cara** (20), bio-ingenieur in spe, vertelt: “Door mijn naam komen veel jongens natuurlijk af met speciale openingszinnen. Eén keer kreeg ik een *super like* met de reactie ‘ben jij een blikje Cara Pils? Want ik wil uw pilssmaak wel eens in mijn bakkes!’ Die heb ik naar links gewiped.” Ook **Mats** (20), student geneeskunde, kreeg al minder knallende openingszinnen: “Ik had voor de eerste keer Tinder aangemaakt en per ongeluk iemand geliket terwijl dat niet de bedoeling was. Ik kreeg meteen een berichtje: ‘Ik voel de feromonen, Mats!’ Ik heb toen online moeten opzoeken hoe je iemand unmatched.”

Lekker dier xxx

Neuken?

Dacht dat je 't nooit ging vragen!!!!!!

Ode aan de praktische jas

EEN SNEER NAAR ALLE MODEBEWUSTE MENSEN

DOOR ODILE DE VOS

De handtas is gemaakt om de vrouw zwakker te maken. Het is immers niet ideaal om dingen te dragen of te lopen of te vechten met een bengelend schoudertasje. Daarom is het belangrijk dat de essentiële zaken op het lichaam kunnen gedragen worden.

Meestal zijn zakken niet te vinden in truien, en dat een vrouwenbroek slechts kleine zakken heeft, is iets waar we mee hebben leren leven. Jaszakken daarentegen, zijn primordiaal. En niet zomaar zakken! Zakken die toegankelijk en veilig afgesloten zijn. Ondiepe zakken met openingen aan de zijkant zijn volstrekt nutteloos. Als je daar je gsm in steekt, ligt hij binnen de kortste keren op de grond. Diepe zakken, liefst gevoerd met zachte stof, zodat er in de winter geen handschoenen nodig zijn. Als ze dan toch nodig zijn, kun je ze gewoon uit je zakken halen, omdat ze er permanent in verblijven – er is immers plaats genoeg. Prachtig is het, om je armen te allen tijde vrij te hebben. Wat een vreedzaam, bevrijdend gevoel te weten dat al je spullen veilig in je jas zitten. Een onverwacht tripje naar de winkel? Het meeste kan je wegstoppen in je handige zakken. Een minder onverwacht tripje naar de winkel? Minstens twee opgeplooide totebags passen in je jas.

“

Prachtig is het, om je armen te allen tijde vrij te hebben

moet men iets met de handen dragen. Bovendien keren paraplu's om als het hard waait en steken ze occasioneel de ogen van voorbijgangers uit.

Het lijkt soms alsof comfort moet opgegeven worden omwille van de esthetiek. Neem nu

cropped jassen. Ze zijn heel schattig, maar hebben ze enig nut? Ze hebben vooral een gruwelijk gebrek aan een isolerende laag die de koude luchtcirculatie rond de buik en onderrug verhindert. En die lange jassen zonder mouwen, onder welke omstandigheden zijn die draagbaar? Ze hebben een kap maar als het regent worden je mouwen toch nat. Gelukkig zijn niet alle jassen zo teleurstellend. Sommige jassen komen zelfs heel dicht in de buurt van het ultieme hoogtepunt van functionaliteit. In gewone kledingwinkels heeft de 'mannenafdeling' vaak meer functionele jassen dan de 'vrouwenafdeling'. Verder kan men voor praktische jassen uiteraard ook bij sportwinkels terecht. De zeer milieubewuste student kan bovendien de honger naar een praktische jas stillen in tweedehandswinkels die oude legerjassen verkopen. Jassen met grote en diepe zakken, een binnenzak, een kap en uithaalbare voering, klinkt dat nu niet als een droom?

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Voorbij dinsdag 30 november organiseerde het radicaal-linkse Comac hun wekelijkse betoging. Tot hun grote verbazing was er dit keer ook effectief gehoor voor. Gezien ze dit incident nog intern aan het evalueren zijn, publiceren we een anonieme getuigenis.

“Initieel leek alles in het honderd te lopen. Het was tijd voor onze wekelijkse betoging, maar onze laatste brainstormsessie verliep wat stroef en we hadden nog geen goed doel gevonden waar we ons konden voor inzetten”, vertelt de bron. “Doorgaans is er wel een of ander maatschappelijk protest waarbij we ons kunnen aansluiten om het dan als dominante stem over te nemen. Toen we hoorden dat er geen croutons meer in de resto’s te vinden waren, sprongen we meteen op de kar. De croutons wegnemen van het volk is de eerste stap richting fascisme.”

De avond van de betoging verliep alles volgens plan, tot **Monique De Backer**, directeur Studentenvoorzittingen aanwezig bleek te zijn op de betoging. Zij vertelt dat ze per malheur op de betoging aan het rectoraat belandde. “Ik moest die avond laat werken en toen ik over de parkeerplaats liep, zag ik de ambiance. Ik hoorde Spaanse

leuzes over eten, dus ik ging ervan uit dat het een tapasmarkt was en ging eens kijken.” Toen ze aangrijpende speeches hoorde, besloot de directeur in dialoog te gaan met de

“

**“De croutons wegnemen
is de eerste stap richting
fascisme”**

studenten. “Ik beloofde het dossier te heropenen, moeilijk is dat niet. Hun agressie tegenover croutons vond ik misschien wat overdreven, maar ik heb wel sympathie voor de passie van studenten (*lacht*).”

Langs de kant van Comac werd de ontmoeting met De Backer met verontwaardiging onthaald. “We organiseren onze betogingen niet voor niets pas ‘s avonds, lang na de werkuren. Als we met haar in dialoog wilden gaan, gingen we wel langs op haar bureau. Nu worden we blootgesteld aan het sluiten van een compromis en voor je het weet zijn we onze morele superioriteit kwijt. Als je echt dingen wilt bereiken, zullen beperkingen van de echte wereld je idealistisch droombeeld aantasten, iedereen weet dat. Wij staan daar liever boven.”

Om gelijkaardige incidenten in de toekomst te vermijden, evalueert Comac nu het voorval en zal ze haar draaiboek voor betogingen herzien. Twee verschillende pistes zijn hierin mogelijk: enerzijds kunnen ze hun boodschap vager maken, anderzijds kunnen ze de acties minder toegankelijk maken voor externe geïnteresseerden. Dit zou een grote ommekeer betekenen voor de huidige modus operandi waarbij Comac zichzelf initeel op de achtergrond houdt als organisator van maatschappelijke acties. “Ondanks dat mensen zich willen inzetten tegen het vrouwengeweld of fascisme in de politiek, willen ze dat schijnbaar niet doen met ons. Dat is jammer, want wij *zijn* het protest. Als we ons initieel op de achtergrond houden, komt er meer volk. Erna overtuigen we hen wel met onze opzwepende sfeer en herkenbare leuzen”, klinkt het. Wel werd reeds beslist dat ze hun aanwezigheid in grote protestbewegingen niet herzien. “Dit is voor ons de ideale gelegenheid om te laten merken dat élk mogelijk maatschappelijk onderwerp te linken valt aan het kapitalisme. Soms valt de oorspronkelijke aard van de betoging dan in het water, maar dat is dan maar zo. Wie het luidst kan schreeuwen, haalt het vaakst hun gelijk.”

De financiering van het hoger onderwijs

Studio 100 draagt diversiteit hoog in het vaandel

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

Het liegende *Verhulstje*

De langverwachte vervanger van **Klaasje** is bekend. De Nederlandse **Julia** neemt haar plaats in. Het komt als een donderslag bij heldere hemel dat de felbegeerde plek in het commercieelste trio van de Lage Landen naar een knap, blond, wit meisje gaat. Daar komt langs alle kanten kritiek op. “**K3** is op zichzelf het summum van diversiteit; een blonde, een rosse en een zwarte. Wat willen de mensen nog meer?”, vraagt Studio 100-icoon **Gert Verhulst** zich af. “Daarnaast zat de diversiteit van de show hem in het feit dat goed kunnen zingen

niet langer een vereiste is. Studio 100 is namelijk geen *ableist* bedrijf. Dat hadden we misschien wel wat duidelijker kunnen communiceren,” verduidelijkt Gert. Na een spoedoverleg komt Studio 100 met verschillende initiatieven om de diversiteit binnen het bedrijf te verbeteren. Het idee om een musical over de ‘K2 zoekt K3’ queeste vanuit een *critical race theory* perspectief op te voeren, werd al snel van tafel geveegd. Al was het maar omdat de musical zich om de een of andere reden in een bewegend theater afspeelt. Het plan is nu om

een 'diversiteitsdriehoek' uit te werken, gelijkaardig aan de 'STIP' tegen pesten. Het is algemeen geweten dat wanneer bekende gezichten strijdvaardig een vuist met vier getekende stippen de lucht in steken, de kans op pesterijen met een spectaculaire 57 procent daalt. Verhulst hoopt dat wanneer Studio 100-gezichten iets gelijkaardigs doen met een driehoek op hun handen, de storm terug zal gaan liggen.

WEES EEN DISSIDENT STAY WITH THE TROUBLE

15 euro/ticket
voor studenten

NTGent

TICKETS & INFO
NTGENT.BE

PROGRAMMA
PROGRAM

JANUARI
JULI

NU ONLINE
ONLINE NOW